

**Preken ved sr. Dana Benedictas evige løfter
Festen for korsets opphøyelse, 14. september 2016.**

Da du skulle avlegge dine første løfter, sr. Dana Benedicta, spurte du om du kunne få love noe annet enn lydighet – Det vitnet om, mener jeg, både en innsikt i hva lydigheten krever og aldri så lite selvinnsikt. Den gang som i dag var alternativet til å love lydighet å forlate klosteret. Du avla ditt løfte og i dag skal du foran hele Kirken forplikte deg på det du allerede har lovet for resten av livet.

Ditt ønske om å leve i lydighet til Han som har kalt deg, er dypt og villet –

Han som har kalt deg var selv lydig, ja, til døden på korset, som vi nettopp hørte i lesningen fra Filipperbrevet. Når Paulus skriver at Jesus "bøyde seg, underkastet og lydig til døden" (Fil 2,8), har han nettopp påpekt at vi skal ha samme sinnelag som Kristus Jesus selv (v. 5). Vi skal være lydige fordi Jesus var lydig. Om Jesus ikke hadde vært lydig like til døden, ville vår lydighet være meningsløs. Men ettersom han har gått lydighetens vei, har våre liv ingen mening uten lydighet.

Formålet med lydighetsløftet i følge våre konstitusjoner er at vi skal sette alle krefter inn på å søke det gode og å fullbyrde Guds plan. Det er å si helhjertet ja til Gud og hans skapning. Det er å bruke sin frihet til å velge det gode, til å si ja til det som er sant, godt og vakkert i tilværelsen. Du sier ja til å la kjærligheten seire i alle dagliglivets små og store utfordringer. Du sier ja til Guds "gode vilje" som kaller deg til liv. I denne grunnleggende lydighetsakten utøver du også din grunnleggende frihet.

Selv om Jesus forklarte at å gjøre Faderens vilje (Joh 4,34) for ham var en kilde til kraft og liv, var det ikke uten smerte. Jesu egen lydighet korsfestet ham, bokstavelig talt. Lydigheten kan kreve mye. For det gamle menneske kan den oppleves som en slags død, men det er en død som fører til liv. Et liv der det ikke lenger er jeg som lever, men Kristus som lever i meg, slik Paulus uttrykker det.

Korset som opprinnelig sto for tortur og død, og som var den romerske okkupasjonsmaktens verste redskap for henrettelser, var nettopp egnet til å skremme folk til lydighet og underkastelse.

Din – og vår – lydighet er fri og villet. Men det du sier ja til i dag, er en ukjent fremtid. I det ytre vil livet ditt være bundet av den regel og de konstitusjoner

du avlegger ditt løfte i henhold til og sånn sett ganske forutsigbart. Men det liv som leves åpent for Gud, åpner opp for det ukjente og av og til også for det uønskede. Guds veier er ikke alltid menneskenes.

Bildet av Peter som prøvde å holde Jesus borte fra lidelsen, borte fra korset, melder seg. Og Jesu svar: "Vik fra meg Satan, du tenker som et menneske uten sans for Guds veier."

Da Gud ble menneske og trådte inn i denne verden, manifesterte Han sin makt – ikke ved å utøve verdslig makt – men ved å frasi seg makten – "han vokter ikke over sin stilling som Guds like", hørte vi, men "gikk inn i slavens kår". Jesus vinner ikke over volden ved å bruke enda mer vold, men ved å gi seg selv i kjærlighet. Jesus eliminerer ikke ondskapen på ondskapens egne og falske premisser, men han går inn i lidelsen og trekker den inn i den guddommelige kjærlighet.

Gjennom Jesu egen lydighet, hans frie ja til Guds vilje, fikk korset en ny betydning. Korset snur opp ned på begrepene. Etter Jesu død og oppstandelse ble korset et symbol for kjærlighetens og ikke-voldens triumf over vold og død.

Derfor feirer vi i dag korsets opphøyelse, korsets triumf, korsets seier, korset som tegnet på at ondskapen, det absurde og meningsløse ikke er tilværelsens siste ord.

Din lydighet står også i dette seierstegnet, sr. Dana Benedicta. Løfteavleggelsen er uttrykk for en vilje og et ønske om å overvinne mørke og destruktive krefter ved kjærligheten til Kristus.

I dominikansk tradisjon avlegger vi kun ett løfte. Du lover lydighet i følge Augustins regel og vår kongregasjons konstitusjoner - Hvis lydigheten kun var tenkt som en ytre disiplin, ville den lett kunne bli en karikatur - men lydighetens dypeste grunn er ikke å gå i takt, men å følge Kristus alltid og over alt, å vitne om ham med hele sitt liv, å gi sitt liv for ham - om nødvendig gjennom martyriet. Som vår hellige far Dominikus brenner du etter å føre mennesker til Gud. Måtte din dype hengivenhet til Han som har kalt deg aldri, aldri svekkes.

sr. Anne Bente